

Sygn. akt I C 51/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2020r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. Ś.**

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda G. Ś. kwotę 2.398,50 zł (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 września 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

II. oddala powództwo w pozostałej części.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.724,63 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia cztery złote sześćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 516,64 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

V. nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego w pkt I wyroku od powoda na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 35,62 zł (trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

Sygn. akt I C 51/19

UZASADNIENIE

Powód G. Ś. pozwem wniesionym w dniu 15 kwietnia 2015r. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. na jego rzecz kwoty w wysokości 2.398,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i kwoty w wysokości 165,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w kwocie łącznej 2.309,69 zł, na którą składają się: 40 zł za wpis od wniosku o zabezpieczenie dowodu, 100 zł za wpis od pozwu, 34 zł za opłatę od pełnomocnictwa w sprawie o zabezpieczenie dowodu i niniejszej, 223,79 zł za wynagrodzenie biegłego w sprawie o zabezpieczenie dowodu, 1.900 zł za koszty zastępstwa w sprawie

o zabezpieczenie dowodu (1.300 zł) oraz niniejszej (600 zł), 11,90 zł za wydatki na korespondencję w sprawie o zabezpieczenie dowodu (7,60 zł) oraz niniejszej (aktualnie 4,20 zł).

W uzasadnieniu G. Ś. wskazał, że w dniu 27 kwietnia 2013 r. zawarł jako konsument umowę z pozwanym jako przedsiębiorcą o wykonanie bramy wjazdowej oraz furtki (wraz z elementami konstrukcyjnymi) prowadzącymi do jego nieruchomości położonej pod adresem S. 13B w D., gdzie zamieszkuje wraz z rodziną. Wskazał, że wykonał świadczenie wzajemne w całości, tj. uregulował na rzecz pozwanego całość wynagrodzenia umownego, a przed zapłatą ostatniej raty w kwocie 1.850 zł zgłosił pozwanemu szereg wad rzeczy, w wyniku czego pozwany zdemontował część wykonanej bramy i furtki powołując się na punkt 3.3 umowy zobligował powoda do zapłaty całości wynagrodzenia umownego przed odbiorem dzieła. Powód zaznaczył, że po ponownym montażu bramy i furtki przez pozwanego stwierdził brak lampy, która miała wchodzić w skład zamontowanego przez pozwanego zestawu oraz szereg wad, które zostały zgłoszone pozwanemu w korespondencji mailowej, jednak pozwany zaprzeczył, że ma obowiązek ich naprawy. Dodał, że pismem z dnia 9 lipca 13 r. wezwał pozwanego do naprawienia wad do dnia 17 lipca 13 r. pod warunkiem odstąpienia od umowy, bowiem był przekonany, że wady mają charakter istotny. Wyjaśnił, że pozwany w piśmie z dnia 28 lipca 2013 r. zaprzeczył istnieniu wad oraz jakichkolwiek roszczeń powoda. Zaznaczył, że w sprawie I Co 341/13 zabezpieczono dowód z oględzin bramy oraz furtki. G. Ś. wskazał, że wady przedmiotu dzieła zostały ostatecznie naprawione w listopadzie 2015 r. na jego zlecenie, za które zapłacił 2.398,50 zł, a naprawa dotyczyła wykucia słupa kurtkowego i demontażu furtki, piaskowania przespawanych punktów furtki, zabezpieczenia cynkiem na zimno spawanych punktów furtki i ponowne malowanie całej furtki, dorobienie ceownika furtki i pochwyty bramy, cynkowanie i malowanie proszkowe, montaż furtki na szybki beton oraz malowanie ręczne uszkodzonego miejsca bramy oraz dodał, że lampa nie została w dalszym ciągu przez pozwanego dostarczona i zamontowana. Dodał, że ostatecznie brama i furtka były użytkowane po wykonaniu dzieła zaś naprawa wad okazała się możliwa, w związku z czym jego stanowisko co do istotnego charakteru wad było nieuprawnione, w konsekwencji czego jego oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest bezskuteczne, dlatego też w niniejszym postępowaniu żąda od pozwanego kosztów, które już zostały oraz muszą jeszcze być poniesione celem naprawy wad(k.2-3v).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 września 2015 r. w sprawie o sygn. III Nc 1693/15 orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (k. 48).

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 01 października 2015 r. (k. 56-58v) zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że zaprzecza wszystkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom pozwu i wyjaśnił, że w umowie na wykonanie ogrodzenia w posesji powoda ustalili wszystkie elementy przedmiotowo istotne, w tym zakres prac, cenę za wykonane prace oraz termin ich wykonania. Zaznaczył, że wykonywał wszystkie prace zgodnie ze sztuką budowlaną oraz specyfikacją zamówionego przez powoda ogrodzenia, a nadto każdorazowo wykazywał inicjatywę w zakresie pomyślnego rozstrzygnięcia zaistniałych problemów i zakończenia umowy. P. S. dodał, że nie uznaje żądań powoda i nie zgadza się z twierdzeniami jakoby ogrodzenie zawierało wady wskazane w pozwie. Zaznaczył, że ma wiedzę, że powód zlecał osobom trzecim wykonanie innych prac przy ogrodzeniu - w tym np. podłączenie domofonu, nadto w jego ocenie powód bądź inne osoby mogły w sposób niewłaściwy korzystać z furtki np. poprzez szarpanie. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że uwagi powoda co do obecnego stanu ogrodzenia winny być kierowane do osób, którym zlecił wykonanie dodatkowych prac przy ogrodzeniu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2013r. powód G. Ś. (zleceniodawca) zawarł z pozwanym P. S. (...) (zleceniobiorca) umowę na wykonanie ogrodzenia.

Zgodnie z niniejszą umową ogrodzenie miało zostać wykonane przez pozwanego z materiałów własnych, przy czym jeżeli chodzi o cynkowanie i malowanie to powód udzielił mu pełnomocnictwa do zlecenia w jego imieniu wykonania tych czynności w zewnętrznych podmiotach. Jako termin wykonania prac określono 6 czerwca 2013r., jednak nie wcześniej niż 4 tygodnie od wpłacenia całości umówionej przez strony zaliczki. W zakres prac pozwanego zgodnie z umową wchodziło wykonanie ogrodzenia tj. 1 furtki wejściowej 1.2 m szerokości, 1 przęsła 2.0 m, 1 bramy samonośnej 3.5 m w świetle, 3 słupków stalowych; na furtce numeru 13B z kat. P. nr 64.101.01.64.103.01.64.111.01; otworów technologicznych pod cynkowanie ogniowe, transport i montaż ogrodzenia u powoda wraz z niezbędnymi pracami murarskimi polegającymi na: wylaniu fundamentu betonowego pod bramę, wbetonowaniu 3 słupków; dostawa i montaż automatu Nice R. 350 z 5 pilotami i fotokomórkami(pkt 1.4 umowy).

W myśl pkt 1.6 umowy pozwany udzielił 12 miesięcznej gwarancji na wykonywane prace, jednak gwarancja nie obejmuje uszkodzeń mechanicznych ani innych nie powstałych z winy zleceniobiorcy lub osób trzecich.

Koszt poszczególnych elementów umowy objętych umową to: wykonanie ogrodzenia 3.750 zł, dostawa i montaż automatu: 2.700 zł, montaż ogrodzenia 1800 zł, a objętych pełnomocnictwem: cynkowanie (firma (...) w M.) 600 zł, malowanie (firma (...) w S.) 500 zł(pkt 1.8 umowy).

Strony ustaliły, że kwota należności wynosząca 9.350 zł ma zostać zapłacona w następujący sposób:

- 1.500 zł zaliczki w ciągu 7 dni od podpisania umowy,
- 2.000 zł w dniu odbioru ogrodzenia,
- 4.000 zł w dniu dostawy ogrodzenia,
- 1.850 zł po zamontowaniu ogrodzenia(pkt 2.1 umowy).

Dowód:

- **umowa na wykonanie ogrodzenia z 27.04.2013r.k. 7-8v, k. 60-61v,**
- **wydruk z (...) pozwanego k. 9.**

Powód G. Ś. na poczet niniejszej umowy dokonał zapłaty na rzecz pozwanego kwot w wysokości:

- 1.500 zł w dniu 2 maja 2013r.,
- 2.000 zł w dniu 4 czerwca 2013r.,
- 4.450 zł w dniu 13 czerwca 2013r.,
- 1.850 zł w dniu 27 czerwca 2013r.

W dniu 7 czerwca 2013r. (...) dokonała malowania proszkowego ogrodzenia na zlecenie pozwanego.

Pozwany w dniu 25 czerwca 2013r. wystawił fakturę na kwotę 7.950 zł brutto obejmującą trzy pierwsze wpłaty zgodnie z umową oraz kwotę 450 zł za demontaż słupka kamiennego, a w dniu 25 czerwca 2013r. na kwotę 1.850 zł obejmującą czwartą wpłatę zgodnie z umową.

Dowód:

- **oświadczenie k. 19,**
- **świadcstwo kontroli jakości z 14.05.2013r.k. 19v,**

- przelewy k. 10-12,

- faktura k. 13-13v.

W dniu 24 czerwca 2013r. „drogą mailową” powód zgłosił zastrzeżenia do wykonanego ogrodzenia. Strony prowadziły korespondencję tą drogą dotyczącą zgłaszanych wad.

Strona powodowa również telefonicznie zwracała się o naprawę wskazując, że furтка jest niewyregulowana, różniła się wysokością od bramy, domofon nie działał, bo elektrozaczep nie zwalniał furtki tzn. jej nie otwierał, kasetka została nieprawidłowo zamontowana, a nadto nie zamontowano lampy.

Pismem z dnia 9 lipca 2013r. powód za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika zgłosił pozwanemu roszczenia z tytułu rękojmi i zażądał usunięcia zgłoszonych wcześniej „drogą mailową” wad w terminie do dnia 17 lipca 2013r. Wskazał, że wady są istotne, gdyż na jego posesję można wejść bez użycia klucza od bramy. Zaś nieuczynienie zadość żądaniu we wskazanym terminie potraktowane będzie jako niemożność ich usunięcia w czasie odpowiednim, co skutkować będzie odstąpieniem od umowy.

Pozwany w piśmie z dnia 18 lipca 2013r. wskazał, że roszczenia uważa za nieuzasadnione i odrzuca je w całości.

Dowód:

- zeznania świadka M. Ś. k. 112-114,

- zeznania powoda G. Ś. k. 120-122,

- zeznania pozwanego P. S. k. 123-124,

- korespondencja mailowa k. 15-18v, k. 62-73,

- zgłoszenie roszczeń z dnia 09.07.2013r. k. 20,

- pismo pozwanego z 18.07.2013r. k. 21.

Powód zlecił naprawę bramy i furtki (...) s.c. Centrum O., która w dniu 17 listopada 2014r. wystawiła fakturę za usługę na kwotę 2.398,50 zł i powód zapłacił tą cenę w dniu 16 grudnia 2014r. Podmiot zajmujący się naprawą bramy i furtki powoda za malowanie proszkowe furtki poniósł koszt w wysokości 56 zł. Odbiór wykonanej usługi został dokonany w dniu 08 listopada 2014r.

Dowód:

- faktura z 17.11.2013r. k. 25, k. 221,

- potwierdzenie przelewu z 16.12.2013r. k. 26,

- oferta z 09.10.2014r. k. 225,

- faktura z 28.10.2014r. k. 28, k. 222,

- świadectwo kontroli jakości k. 27,

- protokół odbioru z 08.11.2014r. k. 29.

W ogrodzeniu zamontowanym na posesji powoda przez pozwanego stwierdzono wadliwie zamocowanie kasetki elektrozaczepu do kamiennego słupka ogrodzenia (użyto niewłaściwych kołków kotwiących). Usunięcie tej usterki polegało na demontażu kasetki elektrozaczepu i ponownym jej montażu przy użyciu odpowiednich kołków

montażowych. Nadto skrzydło furtki było nadmiernie oddalone od kasety elektrozaczełu, przemyk tego zaczełu nie zapewniał ochrony przed otwarciem bramki przez podważenie języczka zamka. Usterkę tę należało usunąć przez zmniejszenie odległości krawędzi furki od kasety elektrozaczełu. t.j. wymianę śrub zawiasów furtki oraz wyregulowanie ustawienia skrzydeł furtki. Przy słupku stopującym bramkę założono dwa płaskowniki stanowiące wychwyty bramy stabilizujące ją. Metalowe płaskowniki nie osłonięte materiałem ślizgowym powodowały zdzieranie powłok zabezpieczających bramę przed rdzewieniem (powłoki malarskie i powłoka cynkowa). Usunięcie tej usterki zrealizowano przez zamianę istniejącego ogranicznika uchwytu bramy na uchwyt zaopatrzony w gumowe rolki. W wyniku niewłaściwego zamontowania napisu „13B” po interwencji powoda pozwany odciął napis i przyspawał w innym odpowiednim miejscu. Podczas tej czynności uszkodzono warstwy zabezpieczające furtkę przed korozją. Uszkodzeniu uległa warstwa ocynku oraz powłoki malarskie. Miejsca w których zostały uszkodzone w/w powłoki pozwany zabezpieczył powłokami malarskimi, ale nie było ono skuteczne. Te usterki usunięto przez usunięcie powłok malarskich furtki, rozcykowanie furtki, ponowne ocynkowanie furtki, ponowne lakierowanie furtki. Lampy sygnalizacyjne bramy na ogół zawarte są w zestawie kompletu bramy przesuwnej o napędzie mechanicznym. W umowie stron nie wymieniono jej w zakresie prac objętych niniejszą umową.

W dniu 25 lipca 2013r. powód złożył wniosek w przedmiocie zabezpieczenia dowodu z oględzin przedmiotowej bramy. Niniejszy wniosek opłacił w kwocie 40 zł. W dniu 06 czerwca 2014r. odbyły się oględziny z udziałem biegłego sądowego J. K.. Z tytułu tych czynności powód poniósł koszty w kwocie 223,79 zł.

Dowód:

- **opinia biegłego sądowego H. N. k. 145-150,**
- **uzupełniająca opinia biegłego sądowego H. N. k. 203-212,**
- **ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego H. N. k. 250-252,**
- **wniosek z 25.07.2013r. wraz z opłatą w sprawie I Co 341/13 k.2-2v,3,**
- **protokół z dnia 06.06.2014r. w sprawie I Co 341/13 k.53-54,**
- **dokumentacja fotograficzna w sprawie I Co 341/13 k. 55-59,**
- **postanowienie z 30.07.2014r. w sprawie I Co 341/13 k. 66-67,**
- **potwierdzenie wypłaty w sprawie I Co 341/13 k. 76,**
- **zaliczka w sprawie I Co 341/13 k. 28,**
- **pismo z 13.04.2016r. k.102.**

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz w kontekście stanowisk prezentowanych przez strony powództwo będące przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu okazało się częściowo zasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił na podstawie przedłożonych do akt sprawy dokumentów, które nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności i wiarygodności, a nadto na podstawie osobowego materiału dowodowego w postaci przesłuchania stron, zeznań świadków, a także opinii biegłego sądowego.

Na wstępie wskazać należy, że powód w niniejszym postępowaniu domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty w wysokości 2.563,80 zł, na którą składała się kwota 2.398,50 zł z tytułu poniesionego przez niego kosztu naprawy bramy i furtki oraz kwota w wysokości 165,30 zł z tytułu kosztu lampy, która nie została mu zamontowana, a która wchodziła w skład zestawu montowanego przez pozwanego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że umowa łącząca strony mimo, iż w jej treści występują określenia stron jako zleceniodawca – zleceniobiorca, w istocie stanowiła umowę o dzieło, na podstawie której pozwany zobowiązał się wykonać i zamontować ogrodzenie, a powód zobowiązał się zapłacić za wykonany przedmiot umowy.

Stosunek prawny łączący strony uregulowano w art. 627 k.c. - 646 k.c. Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło zakłada swobodę i samodzielność przy wykonywaniu dzieła, ale jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego, gdyż wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest nakierowane na osiągnięcie określonego rezultatu. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia stanowi ekwiwalent zobowiązania przyjmującego zamówienie do wykonania oznaczonego dzieła. Strony w umowie mają swobodę co do określania wysokości wynagrodzenia, choćby poprzez odwołania się do określonych podstaw jego ustalenia (art. 628 § 1 zd. 1 k.c.). W świetle art. 628 § 1 k.c. wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie.

Wskazać w tym miejscu należy, że niesporną w niniejszej sprawie była okoliczność zawarcia przez strony umowy, wykonania ogrodzenia przez pozwanego, uiszczenia ceny przez powoda, a nadto zgłaszania przez powoda wad wykonanego dzieła. Sporną była zaś okoliczność czy rzeczywiście w ogrodzeniu wykonanym przez pozwanego powstały wady i czy pozwany powinien pokryć koszt naprawy tegoż ogrodzenia przez inny podmiot.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, pozwany wykonał ogrodzenie, a następnie powód dokonał zgłoszenia usterek. Jak wynika z zeznań świadków: M. Ś.(żony powoda) oraz S. S.(ojca pozwanego) i stron, pozwany po zgłoszonych usterekach dokonywał napraw pod nieobecność mieszkańców, jednak w ocenie strony powodowej powyższe nie doprowadziło do prawidłowego jej działania. Na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono także, że pozwany nie dokonywał już więcej żadnych napraw w ogrodzeniu powoda.

Wskazać w tym miejscu należy, że sąd na wniosek stron dopuścił w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa, jednakże dowód ten okazał się częściowo przydatny dla poczynienia kluczowych w sprawie ustaleń. Choć biegły wskazał elementy ogrodzenia, które uznał za wadliwe to sąd w głównej mierze w tym zakresie oparł się na pozostałym materiale dowodowym. Analiza materiału dowodowego doprowadziła do przekonania, że powód przywrócił walory użytkowe i estetyczne ogrodzenia dopiero po naprawie zleconej innemu podmiotowi jednak i niewątpliwie, poniósł z tego tytułu dodatkowe koszty. Sąd doszedł do przekonania, że powód sprostał obowiązkowi wykazania wysokości dokonanej naprawy poprzez przedłożenie faktury na kwotę 2.398,50 zł z tytułu poniesionych kosztów naprawy.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią normy art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Celem umowy o dzieło nie jest podjęcie takich działań, które przy zachowaniu określonej staranności prowadzić mają do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu pozostaje poza zakresem obowiązków świadczącego. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest właśnie osiągnięcie określonego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie – w przypadku nieosiągnięcia celu umowy – jest więc odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności. Podstawą decyzji przyjmującego zamówienie do przyjęcia takiej odpowiedzialności jest przeświadczenie stron, że w danych warunkach, z uwagi na doświadczenie, praktykę i stan wiedzy, istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, a nawet duża doza pewności, iż podmiot posiadający ku temu stosowne środki i kwalifikacje jest w stanie osiągnąć zamierzony rezultat. Przedmiotem umowy o dzieło jest więc przyszły, z góry określony, samoistny, materialny lub niematerialny, lecz ucieleśniony, obiektywnie osiągalny w danych warunkach pewny rezultat pracy i umiejętności przyjmującego zamówienie, którego charakter nie wyklucza możliwości zastosowania przepisów o rękojmi za wady.

Dodać należy, że podstawy wiarytelności powoda należało upatrywać w art. 636 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Ciężar dowodu we wspomnianych zakresach spoczywa, w myśl kontradiktoryjnego modelu postępowania cywilnego, na wierzycielu, tj. w przedmiotowej sprawie na powodzie, jako tym, który z określonych faktów wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.).

Jak wskazano wyżej, w ocenie sądu powód wykazał, że dzieło przez przyjmującego zamówienie nie zostało wykonane poprawnie. W ocenie sądu roszczenie powoda zostało dostatecznie wykazane co do wadliwości elementów i montażu, za które odpowiedzialność ponosi pozwany. Z uwagi na okoliczność, iż zamontowane ogrodzenie nie było zgodne z umową, uzasadnione okazało się żądanie powoda w zakresie przyznania mu kosztów naprawy tego ogrodzenia.

Jak podnosi się w doktrynie sformułowanie o „wykonywaniu dzieła w sposób wadliwy” odnosi się przede wszystkim do obiektywnych kryteriów prawidłowego wykonywania dzieła, w tym zgodności działań przyjmującego zamówienie z zasadami wiedzy technicznej, regułami właściwego doboru technologii, narzędzi oraz eliminowania ryzyka powstania dzieła o zmniejszonej wartości lub użyteczności ze względu na jego przeznaczenie, a także funkcje (wyrok Sądu Najwyższego z 12 marca 2002 r., IV CKN 803/00, niepubl.).

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że prawo powierzenia poprawienia lub dalszego wykonania dzieła innej osobie prowadzi do utrzymania dotychczasowej relacji prawnej między zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sytuacja prawna przyjmującego zamówienie ulega wówczas zmianie polegającej na tym, że na podstawie odrębnej umowy osoba trzecia faktycznie wykonuje świadczenie za niego, a zarazem na jego koszt i niebezpieczeństwo. Poprawienie lub dokończenie dzieła „na koszt” przyjmującego zamówienie oznacza, że jest on zobowiązany do zwrotu kosztów pozostających w adekwatnej relacji przyczynowej ze wspomnianymi czynnościami wykonania zastępczego. Wskazać także należy, że zasadność poniesionych przez zamawiającego wydatków na wykonanie zastępcze jest poddawana ocenie, aby uniknąć obciążenia przyjmującego zamówienie nieproporcjonalnymi kosztami (wyrok SN z 15 lipca 2004 r., V CK 2/2004, LexisNexis nr (...)).

Mając na uwadze powyższy stan rzeczy sąd uznał, że strona powodowa sprostala obowiązkowi wykazania wysokości dochodzonego roszczenia, przedkładając fakturę VAT opiewającą na kwotę 2.398,50 zł. Kształtując takie przekonanie sąd miał na uwadze, że w świetle powyższych rozważań nie można było czynić powodowi zarzutu, iż o przeprowadzenie naprawy uszkodzonego ogrodzenia z uwagi na postawę pozwanego zwrócił się do innego profesjonalnego podmiotu. Nie można było natomiast oczekiwać od powoda, że za wszelką cenę będzie poszukiwał jak najtańszego na rynku wykonawcy, który zgodzi się przeprowadzić naprawę oraz poniesie ryzyko związane z jakością wykonanych przez niego prac. Natomiast przedstawione przez biegłego wyliczenie kosztów naprawy odnosi się do średnich cen w wydawnictwie (...) i informacji uzyskiwanych u określonych wykonawców tych prac. Z doświadczenia życiowego wynika, iż ceny robocizny w usługach budowlanych są znacznie zróżnicowane i nie bez znaczenia ma tu oferowana jakość usług w kontekście ceny. Skoro biegły te koszty określił na kwotę 1.390 zł netto czyli 1.709,70 zł brutto to kwota 2.398,50 zł brutto poniesiona przez powoda w związku z naprawą nie stanowi znaczącej różnicy w tym zakresie. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, iż przywołane doświadczenie życiowe, ale i wiedza sądu z innych podobnych spraw wskazują na znaczące różnice cen na rynku usług budowlanych. W tym stanie rzeczy sąd uznał opinie biegłego za przekonujące w zakresie zakresu naprawy i istniejącej sytuacji na rynku usług budowlanych, a nie co do wysokości kosztów tej naprawy. Zgłaszane zaś w toku postępowania zarzuty obu stron do opinii biegłego zostały wyjaśnione przez biegłego i podlegały ocenie sądu w zakresie przywołanym powyżej. Uwzględnienie powyższych okoliczności oraz zakresu przeprowadzonych czynności naprawczych prowadziło jednoznacznie do wniosku, iż powód swoim zachowaniem nie wykazywał jakichkolwiek tendencji do rozbudowywania odpowiedzialności pozwanego przez bepodstawne spotęgowanie zakresu naprawy.

Mając na względzie powyższe sąd uznał, że pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 2.398,50 zł z tytułu poniesionych kosztów naprawy ogrodzenia, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II sentencji. Wskazać w tym miejscu należy, że w ocenie sądu roszczenie powoda o zapłatę kwoty w wysokości 165,30 zł z tytułu kosztu lampy, która nie została mu zamontowana, a która wchodziła w skład zestawu montowanego przez pozwanego pozostaje bezpodstawne. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom powoda, jego małżonki i ojca pozwanego w zakresie w jakim zeznali oni, że w firmie pozwanego okazano im zestaw montowany przy ogrodzeniu i że jednym z elementów była lampa, jednak materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że strony rzeczywiście umawiały się na jej zamontowanie. Niewątpliwie strona powodowa po przedmiotowym okazaniu mogła uznać, że u nich również zostanie zamontowana lampa, jednak treść umowy w żaden sposób nie wskazuje tej okoliczności, za to zawiera wzmiankę o zwiększonej ilości pilotów. Wskazać przy tym należy, że umowa zawarta przez strony nie jest umową skomplikowaną czy obszerną, jakoby miała sprawiać trudność w jej interpretacji. W ocenie sądu więc strona powodowa nie wykazała zasadności powództwa w tym zakresie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód wnosił o przyznanie mu odsetek ustawowych od dnia 16 grudnia 2014 r. tj. od dnia kiedy dokonał zapłaty za naprawę ogrodzenia innemu podmiotowi. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2010 r. (I PK 131/09) „Doręczenie odpisu pozwu stanowi wezwanie przez wierzyciela w rozumieniu art. 476 k.c. Czas opóźnienia, za który należą się odsetki rozpoczyna bieg od tej daty, gdy chodzi o roszczenia objęte pozwem”. Skoro powód nie przedstawił dowodu wezwania pozwanego do zapłaty powyższej kwoty z tytułu zleconych prac naprawczych to bieg odsetek ustawowych powinien rozpocząć się zgodnie z przywołanym stanowiskiem Sądu Najwyższego. Pozwany otrzymał odpis pozwu wraz z nakazem zapłaty w dniu 17 września 2015r. Stąd bieg odsetek ustawowych został określony w pkt I wyroku od dnia 18 września 2015r. Natomiast w pkt II wyroku żądanie odsetek ustawowych od kwoty 2.398,50 zł od dnia 16 grudnia 2014r. do dnia 17 września 2015r. podlegało oddaleniu. Zgodnie z żądaniem powoda sąd zasądził więc odsetki ustawowe od tej daty z tym, że do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie z uwagi na znowelizowanie ww. przepisu ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (art. 57 ustawy).

O kosztach procesu sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie art. 745 § 1 k.p.c. w zakresie kosztów postępowania zabezpieczającego (w sprawie I Co 341/13). Sąd ustalił, iż skoro powód domagał się zasądzenia kwoty w wysokości 2.563,30 zł, a zasądzono na jego rzecz kwotę w wysokości 2.398,50 zł to wygrał spór w 93,55 % i w 6,45 % przegrał. Na poniesione przez niego koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł obliczone przy zastosowaniu § 6 ust. pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.461) , opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 750 zł, opłata od skargi w kwocie 40 zł a zatem łącznie 1.507 zł. Na koszty postępowania zabezpieczającego składała się kwota 430,79 zł (40 zł opłata od wniosku, kwota 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 223,79 zł koszty z tytułu wynagrodzenia biegłego oraz 150 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika na podstawie § 5 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 7 i § 6 ust. pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.461). Tym samym koszty te zamknęły się kwotą 1.937,79 zł. Na koszty pozwanego złożyła się kwota 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, obliczone przy zastosowaniu § 6 ust. pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.461), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 750 zł. Tym samym koszty te zamknęły

się kwotą 1.367 zł. Uwzględniając zatem stopień wygrania sprawy przez każdą ze stron do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda podlegała kwota w wysokości 1.724,63 zł (93,55 % z kwoty 1.937,79 zł t.j. 1.812,80 zł – 6,45 % z kwoty 1.367 zł czyli 88,17 zł) w pkt III wyroku.

Zauważyć należało, iż wniesione przez strony na poczet kosztów opinii biegłego zaliczki (po 750 zł) w łącznej wysokości 1500 zł okazały się niewystarczająca, albowiem łączny koszt opinii wyniósł 2.052,26 zł (874,99 zł + 1.177,27 zł). Tym samym z sum budżetowych wydatkowana była kwota 552,26 zł. W konsekwencji Sąd w punkcie IV i V działając na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2002 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 516,64 zł (93,55 % z kwoty 552,26 zł) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a od powoda z zasądzonych roszczenia kwotę 35,62 zł (6,45 % z kwoty 552,26 zł) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska

Sygn. akt I C 51/19

ZARZĄDZENIE

Dnia 29 lutego 2020r.

(...)

(...)

(...)

Sędzia Sądu Rejonowego Anita Wolska